

Robert Pedersen (S):

Der er visse politiske slagord, der har en vis tryllebindende effekt på alle og gør politikere svage i knæene; det kan være »decentralisering«, det kan være »medindflydelse«, det kan være »kamp mod administrationen«, hvoraf vi jo i dag skal behandle det sidste. Jeg tror ikke, vi skader sandheden ved at sige, at der ofte er en afgrund imellem princip- og programmerklæringer og den faktiske form for politisk handlen, som vi her i tinget, som regeringen og som enhver politisk ansvarlig person må have ansvar for.

Vi har efter 2 uger med regeringen set, at trods regeringens meget smukke løfter om at ville leve op til Hørups gamle ord: ingen over, ingen ved siden af folketinget, og om, at nu skulle det foregå i denne sal, har den alligevel – hvilket jeg ikke skal bebrejde den – ikke kunnet undgå det, som befolkningen har været evindeligt træt af: mennesker, der gik ud og ind ad svingdøre og blev fotograferet og sagde: »Ingen kommentarer«.

Vi har også noteret os – hvilket har lidt mere med sagen at gøre – at statsministeren i sin åbningstale gjorde opmærksom på, at nu skulle man begrænse antallet af cirkulærer og administrative forskrifter. Det havde dog tjent den nuværende høje leder af regeringen til ære at gøre opmærksom på, at allerede i december 1980 anmodede den daværende finansminister, Svend Jakobsen, administrationsdepartementet om en undersøgelse. Den første redegørelse var kommet, da statsministeren talte, og den anden er også udkommet. Det vil sige, at der ligger et sagligt materiale som grundlag for bekæmpelsen af det onde, at landet drives og regeres via forskrifter fra administrationen. Desværre smuttede der lidt ind i den konservative ordførers tale, idet han sagde: da vi ikke har flertallet i dette ting, er vi i nogen grad nødt til at regere ved hjælp af forskrifter. Den modsætning mellem statsministeren og hans partis ordfører skal jeg sådan set ikke blande mig i.

Dette er et forslag fra fremskridtspartiet, stillet af hr. Glistrup m. fl. Den smukke hensigt ufortalt må jeg sige, at det bærer umiskendeligt præg af at være skrevet med venstre hånd af hr. Glistrup i paternosteren på vej op og ned fra møder med hr. Erhard Jakobsen. Det er sjusket, det er uigennem-

tænkt, det er i virkeligheden en hån imod noget, der har en god hensigt.

Skal jeg sige det pæne først, må det være en anerkendelse af, at forslaget kun skal gælde i 2 år, men så har jeg også opbrugt al min ammunition af goodwill.

For det første har forslagsstillerne ikke gjort sig den ulejlighed at læse de to redegørelser; det vil sige, at der ikke er et eneste eksempel på, hvad det er for ministerier eller departementer, som overskrider, skal vi sige den mængde af nødvendige forskrifter og cirkulærer, der bliver udsendt. Det er altså ikke sagligt baseret.

For det andet indebærer forslaget – hvilket er overmåde interessant, når man tænker på, hvem forslagsstillerne er – at administrationen skal kontrollere, om administrationen via sine beføjelser overtræder den tone, den hensigt og de motiver, der ligger bag dette tings beslutninger; altså: administrationen skal kontrollere sig selv.

For det tredje – nu er det jo ikke så langt, så man burde ligesom sine salmevers kunne det udenad – har det til hensigt at undersøge, hvilke ulemper det påfører borgere og virksomheder, om det er i overensstemmelse med EF, hvilke organisationer og institutioner der bliver rådspurgt, osv. Det har så bred en hensigtserklæring, at det i sig selv vil blive en ny gang papirusseri, et ord, der er skabt af forslagsstillerne.

Derfor er vi umiddelbart uvenlige over for forslaget, men vil sige, at når dette ting har stående udvalg, må disse stående udvalg kontrollere, at der er samklang mellem folketinget og administrationen. Vi kunne eventuelt, hvis det bliver for tungt arbejdsmæssigt, appellere til vore højere læreanstalters afdelinger for statskundskab om intensivt at følge, om der i det danske samfund er fodslag imellem lovgiverne og de mennesker, der skal effektuere lovgivningen i praksis.

Derfor vil jeg sige: hensigtserklæringen er vi enige i, disse nedfældede sjuskede linjer kan vi ikke være enige i.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Første gang jeg stiftede bekendtskab med dette forslag, spekulerede jeg på, om det mon skulle være spøgefuldt, for når man læser bemærkningerne til det, vil man let kunne se, at det ville føre til et meget omfattende